

Sara Mikičić
Franje Čandeka
51000 Rijeka

Leo Hreljanović
Drage Gervaisa 37
51000 Rijeka

Dragi Leo,

budući da si još mali dječak, sigurna sam da voliš priče. Ja ću ti ispričati što sam sanjala. Pažljivo čitaj jer ovo što ćeš saznati, jako je važno.

U jednoj velikoj hrastovoj šumi živio jedan mrav zvan Mravić. Bio je malen, majušan, malecki. Imao je velike pametne oči i ticala kojima je njuškao svuda oko sebe. Nije živio sam. Imao je puno rođaka i prijatelja u velikom mravinjaku. Svi su vrijedno radili. Naš je Mravić bio nadglednik poslova u mravinjaku. Pazio je da sve bude kako treba. Svaki je mrav imao svoj zadatak. Radili su u skupinama. Jedni su kopali glavne hodnike za ulaz i izlaz. Drugi su kopali hodnike za bijeg u slučaju opasnosti. Treći su kopali uske hodnike kroz koje im je dolazio zrak. Četvrti su radili posebne rupe za smještaj hrane. Imali su malene prostorije u kojima su uzgajali plijesan s kojom su hranili biljne uši od kojih su uzimali slatki sok. Unutar mravinjaka sve je bilo jako organizirano, čime se nadzirala i održavala njihova mala zajednica kako bi mogli uspješno raditi i živjeti. Neki su mravi odlazili u šumu da pronađu hranu, a drugi su donosili sjemenke u spremište. Bilo je tu i mravi vojnika koji su branili mravinjak od napada i krađa mravi iz drugih mravinjaka. Svi su živjeli sretno i veselo u velikoj hrastovoj šumi ispod ogromnog tristogodišnjeg stabla. Osim mrava, živjelo je tu još puno drugih životinja od kojih su mravi imali korist. Na starom su stablu živjele vjeverice, puhovi, razne ptičice, pauci, muhe i leptiri. Na vrhu stabla nalazila se jedna stara, mudra sova. Pod stablom su se okupljali zečevi i srnice, a navraćao je i jedan zločesti vuk, koji bi ih sve rastjerao, ali se nije dugo zadržavao jer su se životinje bojale družiti s njim. Sve su životinje pomagale jedne drugima. Otpadci od vjeverica bili su korisni crvima. Prah koji je ostajao crvima koristio je puhovima, a otpadci od puhova koristili su muhama. Svaka je životinja bila od koristi drugoj. Jedna bez druge nije mogla živjeti. U toj sretnoj šumi čuo se cvrkut ptičica i širio se miris proljetnog cvijeća.

Jednog strašnog dana, u samu zoru Mravić je osjetio silno podrhtavanje tla. Sve se treslo. Hodnici u mravinjaku su pucali. Prostorije u kojima su držali hranu su se urušavale. Odaje gdje su bila jajašca s malim mravima su se zatrpale. Srušio se cijeli mravinjak. Mravić se jedva izmigoljio iz srušenog mravinjaka i ugledao golemu zastrašujuću stvar. Divovski bager rušio je tristogodišnji hrast, zubate pile rezale su sočno drvo, ogromni valjci ravnali su tlo. Sve je nestajalo. Mravić je sa svog srušenog mravinjaka gledao u velikog strašnog čovjeka koji je mijenjao njegov svijet. Sve su životinje pobjegle. Stabla su odvezena iz šume. Nestalo je šume i života u njoj. Mravić je sve to gledao i plakao je svojim velikim pametnim očima.

Leo, šuma je stanište za sva živa bića. Životinje i biljke ne mogu jedni bez drugih. Jedino čovjek misli da može bez njih i jedino čovjek uništava šume. Ljudi su tako zli prema šumskim životinjama. Kako bi ljudima bilo da im dođe div i da im zgazi dom i bližnje? Zato ti, Leo, budi dobar i brižan pa čuvaj šume i nemoj ih uništavati.

Puno te pozdravlja tvoja sestrična

Sara